

Richard Brabec
ministr životního prostředí

V Praze dne 10. dubna 2017
Č. j.: 26015/ENV/17, 895/M/17

Vážený pane předsedo vlády,

dovolte mi odpovědět na Váš dopis ze dne 28. března 2017, ve kterém žádáte o informace o třech konkrétních případech rozhodování ministerstva v reakci na článek uveřejněný na webovém serveru Deník Referendum.

Předem mého dopisu bych rád zdůraznil, že výše zmíněný článek nepovažuji za výsledek investigativní činnosti. Z jeho obsahu i formy je zřejmé, že se jedná daleko spíše o soubor účelových polopравd a manipulativních tvrzení.

Nyní ale již konkrétně k postupu Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“) v těchto případech:

1/ Případ Precheza a.s.

Rozhodnutí v případě odvolání společnosti Precheza nebylo rozhodnutím ministra, ale nezávislého odboru výkonu státní správy (dále jen „OVSS“) MŽP v Olomouci. Ministr v tomto případě není oprávněnou úřední osobou a nemá možnost ovlivňovat probíhající správní řízení. Rozhodnutí OVSS je řádně odůvodněno a je soudně přezkoumatelné.

OVSS potvrdil pochybení společnosti Precheza, které se týká nedodržení podmínky platného integrovaného povolení ukládající v dostatečném časovém předstihu oznámit příslušným orgánům (tedy ČIŽP a orgánům obce) nájezd výroby do provozu po dlouhodobé odstávce (povinnost ohlásit 1 den předem). K tomuto ohlášení nedošlo a za to uložil OVSS společnosti Precheza sankci ve výši 500 tisíc korun. Ostatní pochybení, které shledala ČIŽP, nebyla podle rozhodnutí OVSS dostatečně prokázána nebo nešlo

o porušení podmínek integrovaného povolení, za které by bylo možné uložit sankci. V jednom případě k porušení zákona nedošlo.

Konkrétně se jednalo o následující:

1/ Porušení provozního řádu (subjekt neměl pro provoz zpracovanou dokumentaci) nelze považovat za rozpor s integrovaným povolením a tím pádem jej nelze pokutovat.

2/ Míra vlivů nájezdu výroby Precheza na překročení imisních standardů nebyla prokázána.

3/ Ohlašovací povinnost se vztahuje na činnosti s vlivem na životní prostředí, což není případ dodatečné úpravy parního kotle společnosti Precheza, a proto i zde OVSS rozhodnutí ČIŽP o sankci zrušil.

Je potřeba především zdůraznit, že dvoustupňový systém správního rozhodování a možnost odvolání se k nadřízenému správnímu orgánu (v tomto případě MŽP) zajišťuje zákonnou ochranu všech účastníků správních řízení. Dalším stupněm ochrany, který vždy může následovat po rozhodnutí odvolacího orgánu, je pak soud.

Odvolací orgán (v tomto případě OVSS MŽP) hlídá zákonnost rozhodnutí vydaných v tzv. první instanci (v tomto případě ČIŽP). Jakákoliv sankce může být subjektu udělena pouze v souladu se zákonem. Možnost snížit nebo dokonce zrušit pokutu je odvolacímu orgánu dána rovněž zákonem. Pokud odvolací orgán shledá nesoulad se zákonem v rozhodnutí prvoinstančního orgánu, musí podle okolností rozhodnutí zrušit a řízení zastavit, zrušit a vrátit k novému projednání, anebo změnit. A teprve v souvislosti s těmito úkony dochází k případné změně výše sankce.

Zároveň je třeba upozornit, že snížení pokuty druhoinstančním orgánem není nic neobvyklého.

V roce 2013 bylo rozhodnutí ČIŽP změněno ve 141 případech, z toho bylo ve 34 případech rozhodnuto o snížení pokuty o více než 50 %. V roce 2013 MŽP rozhodovalo 651krát o odvolání proti rozhodnutí ČIŽP.

V roce 2014 rozhodovalo MŽP o odvolání proti rozhodnutí ČIŽP v 784 případech, 168 krát OVSS rozhodl o změně rozhodnutí ČIŽP, v 55 případech byla pokuta snížena o více než 50 %.

V roce 2015 snížilo MŽP sankci uloženou ČIŽP o více než 50 % v 52 případech, u 55 případů došlo zcela ke zrušení sankce.

V roce 2016 byla ze strany OVSS snížena pokuta o více než 50 % ve 43 případech, ve 32 případech byla zcela zrušena.

Z těchto dat je zřejmé, že případ snížení pokuty v odvolacím řízení není nijak neobvyklý.

Více informací k rozhodování v rámci výkonu státní správy ministerstvem Vám případně může podat Vladimír Mana (ČSSD), který je s tímto případem detailně obeznámen a který coby náměstek pro řízení sekce zodpovídá za sekci státní správy, a pod kterého tak přímo spadají právě odbory výkonu státní správy.

2/ Případ KMOTR – Masna Kroměříž a.s.

Česká inspekce životního prostředí si dle standardního postupu vyžádala odborné stanovisko MŽP, jak postupovat v případě zařazení zdrojů mezi vyjmenované stacionární zdroje dle zákona o ochraně ovzduší. MŽP doporučilo v souladu s metodikou MŽP jednotlivé zdroje sečíst (uplatnit tzv. sčítací pravidlo). Zároveň ale metodika říká, že: „...je třeba brát v potaz technické možnosti, konkrétní účel využití stacionárních zdrojů, zejména charakter výroby a možnost flexibility výroby z hlediska využívání celkové instalované kapacity a dopady na ovzduší spojené s jednotlivými variantami. Toto musí příslušný krajský úřad posoudit individuálně případ od případu a měl by tak učinit i zpracovatel odborného posudku.“

Metodický pokyn je veřejně dostupný na webu MŽP.

ČIŽP v souladu s metodikou MŽP a na základě odborných posudků autorizovaných osob došla k názoru, že jednotlivé zdroje nejde sečíst a sčítací pravidlo v případě provozu Masny Kmotr tedy nelze uplatnit.

Konkrétně bylo pracovníky Oblastního inspektorátu ČIŽP v Brně, Odboru ochrany ovzduší MŽP a Krajského úřadu Zlínského kraje posuzováno 17 udíren, kdy výduchy se nacházely ve všech patrech výrobních budov v různých výškách. Mimo střech byly některé výduchy umístěny i z bočních fasád budov. Při posuzování bylo dále zohledněno stanovisko výrobce dodaných zakuřovacích komor, dle jehož názoru nebylo možné a technicky řešitelné svést odpadní plyny z jednotlivých komor do jediného potrubí. Dle výrobce by současně nebylo možné zaručit bezproblémový provoz udíren. **Proto bylo na základě společného šetření a jednání pracovníků ČIŽP OI Brno a KÚ Zlínského kraje dohodnuto, že v tomto konkrétním případě není možné využít sčítací pravidlo a 17 udíren bylo zařazeno jako jednotlivé nevyjmenované stacionární zdroje.**

3/ Případ Navos, a.s. Kroměříž

Pokutu zde uložila Česká inspekce životního prostředí za to, že společnost dle jejího názoru provozovala část svých stacionárních zdrojů bez povolení k provozu. Společnost Navos však už v roce 2013 informovala Krajský úřad Zlínského kraje. Firma krajský úřad upozornila na skutečnost, že u zdrojů nebude uplatňovat „sčítací pravidlo“, které by jinak pro společnost znamenalo, že musí získat na provoz těchto zdrojů povolení, a doložila to řadou posudků. **Krajský úřad Zlínského kraje, stejně jako ČIŽP, nijak názor společnosti Navos nerozporovaly.** V roce 2014 však ČIŽP změnila názor a udělila společnosti Navos pokutu.

OVSS MŽP v odvolacím řízení zohlednil následující: společnost požádala o povolení provozu zdrojů příslušný orgán ochrany ovzduší - Krajský úřad Zlínského kraje, v žádosti o povolení řádně uvedla a popsala jednotlivé zdroje. V rámci tohoto řízení se vyjadřovala i

ČIŽP. Ani krajský úřad ani ČIŽP v průběhu řízení nezpochybnily, že nejde o vyjmenované zdroje, resp. provoz zdrojů byl povolen a žádný z příslušných orgánů nenamítl, že zdroje jsou zdroji vyjmenovanými. Společnost tedy byla v dobré víře, že provozuje zdroj po právu. MŽP proto rozhodnutí ČIŽP zrušilo a řízení zastavilo.

Pokud jde o další postup, tak podle informací MŽP byly zdroje ve společnosti Navos na základě dohody provozovatele a krajského úřadu povoleny do trvalého provozu v květnu 2016.

Závěrem Vás ujišťuji, vážený pane předsedo vlády, že všechna výše uvedená rozhodnutí byla výsledkem zcela nezávislého řízení ze strany jednotlivých zodpovědných úředníků v rámci dvoustupňového správního rozhodování, stejně jako stovky dalších v obdobných případech.

S úctou

Vážený pan
Mgr. Bohuslav Sobotka
předseda vlády České republiky
P r a h a